

Amsterdam Mastery Conference

Deštivý a inspirující, takový byl pro mě předposlední listopadový víkend.

Počasím typicky holandský, listopadový Amsterdam hostil Mistrovskou konferenci, kterou organizuje společnost The Reconnection. Zatímco v USA se tyto Mistrovské konference konají pravidelně již 7 let, v Evropě se toto setkání zajímavých osobností - vědců, filozofů, novinářů - konalo letos podruhé.

Na konferenci jsem odjížděl, aniž bych přesně věděl, co mám očekávat a na co se těšit. Proto jsem nechal věcem zcela volný průběh – a dobře jsem udělal, protože mne potkaly samé DOBRÉ věci. Přednášející na pódiu byli špičkoví, lidé v publiku naslouchali a diskutovali, organizace na nejvyšší úrovni, společenský večer zábavný, Amsterdam na hodinku dokonce slunný a turistický.

Ačkoliv se každý z přednášejících věnuje svému oboru, v zásadě všichni sdělovali jednu věc – svět kolem nás je víc než jen to, co vidíme, co dnes chápeme, co dokážeme matematicky popsat a rozumově uchopit. Svůj materiální svět si vytváříme i svými myšlenkami, svým vědomím. Ano, zkoumání důležitosti vědomí při formování a ovlivňování naší každodenní reality je to, co již dnes spojuje vědce i filozofy budoucnosti. Jak říká Peter Fraser ve filmu *The Living Matrix*, „Kyvadlo myšlenkového zkoumání se nyní vychyluje směrem k holistice a ke zjišťování, jak funguje celek.“

Když jsem v 80. letech četl knihu Raymonda Moodyho *Život po životě*, bylo to pro mne „setkání třetího druhu“. Nyní stál před námi na pódiu: charismatický starší člověk, profesor filozofie a logiky a velice vtipně a skromně vyprávěl o svých výzkumech bez sebemenší snahy po senzacechtivosti. Přes veškerou snahu se nemohu vyhnout spojení *opravdová lidskost*. Moody na otázku z publika reagoval slovy: „Od té doby, co vím, co nás čeká, se smrti nebojím. Ale nemůžu říci, že by mi to příliš ulehčovalo každodenní život.“

Rusko, Rusko, širá země. Je pro nás poučné si uvědomit, že jsou oblasti, ve kterých je tolikrát podceňované a často vysmívané Rusko daleko před ostatním světem. Jednou z nich je jistě i snaha využívat výsledků „alternativních“ vědců a lékařů v oficiální vědě či medicíně. Ruský fyzik světového významu, dr. Konstantin Korotkov je průkopníkem v oblasti zkoumání a zachycení lidského bio-energetického pole. Korotkov rozvinul Kirlianovu fotografii na kvalitativně vyšší úroveň a získává snímky bio-energetického pole (elektrofotony), které mimo jiné slouží v lékařské diagnostice. Ačkoliv jeho prezentace byla vědecká, tj. plná barevných obrázků, ale i grafů a čísel, dr. Korotkov si díky nezaměnitelnému smyslu pro humor dokázal udržet pozornost všech posluchačů po celou dobu své přednášky.

Dr. Korotkov poprvé seznámil veřejnost s výsledky měření bio-energetického pole účastníků semináře Reconnective Healing před seminářem, v jeho průběhu a po ukončení. Grafy a čísla jenom potvrdily to, co účastníci semináře popisují subjektivně slovy „seminář mě nabil energií / během semináře mi některé problémy odezněly / cítila jsem energii seminární místnosti, atd.“

BIOENERGETICKÉ POLE PO SEMINÁŘI BYLO VÝRAZNĚ KVALITNĚJŠÍ NEŽ PŘED NÍM.

Všechny tyto výsledky by měly být v nejbližší době oficiálně publikovány.

Konstantin Korotkov říká, že podle jeho výzkumů 90% lidí nemá schopnost „od Pána Boha“ být léčitelem a že asi jen 5% z profesionálních léčitelů opravdu tuto schopnost má. Ale při Rekonektivním léčení se lidé uzdravují... Vzpomenete si na Erikova slova o tom, že se sám nepovažuje za léčitele? Akceptovali jste vnitřně, že po absolvování semináře Rekonektivního léčení nejste léčiteli, ale Praktiky rekonektivního léčení?

Během Korotkovovy přednášky jsem si jasně uvědomil, jak Reconnection a Rekonektivní léčení jasně a logicky zapadá do kontextu celé Konference. A tento pocit se potvrdil při přednášce anglického vědce, biologa dr. Ruperta Sheldraka.

Rupert Sheldrake si klade otázky, na něž dnešní materialistická věda nezná odpověď. Jak jsou schopny buňky vědět, čím se mají stát? V rozporu s obecným přesvědčením to nejsou geny, které rozhodují o tom, čím budeme, jak budeme vypadat. Kde sídlí paměť? V jednom konkrétním místě v mozku to není. Existuje něco jako kolektivní, celo-lidská paměť a vědomí?

Rupert Sheldrake uvádí spoustu příkladů, které navozují možnou odpověď: pro informace si „saháme“ mimo své tělo, do kolektivního informačního pole, které Sheldrake nazývá „morfogenetickým polem“. Podle Sheldraka je například každá činnost snazší pro další lidi, kteří ji vykonávají, protože těží ze znalostí svých předchůdců – a to vše i bez toho, aby tito lidé byli mezi sebou v kontaktu.

Sheldrakovy teorie jsou inspirující i z hlediska vztahu člověka k přírodě a ke světu kolem nás obecně.

Musím se přiznat, že z dalších přednášejících jsem kvůli jiným povinnostem slyšel vždy jen kousek. Takže pouze střípky dojmů: zatímco dr. William Tiller je vědec se vším všudy včetně matematických vzorečků přes celou tabuli, americká novinářka Lynne McTaggart si (naštěstí) vystačí jenom se slovy k popisu svého projektu, který zkoumá sílu záměru na ovlivnění běhu světa. Přední maďarský filozof Ervin Lászlo je jedním z předních bojovníků za udržitelný život na Zemi a předkládá filozofická východiska i návrhy praktických kroků. Rád se budu opakovat: inspirující.

V průběhu Konference jsem měl možnost se krátce zúčastnit i semináře Rekonektivní děti. Bylo úžasné sledovat, jak malí caparti ve věku 4 až 6 let neznají pojem: to není možné. Během nezbytné teorie se sice trochu vrtěly na kolenou rodičů, ale s jakou vervou a samozřejmostí se potom pustily do samotného „lечения“! „Cítíš mami, jak se ti hýbe ruka? To tě léčím“, hlásily důležitě. Bylo to pro ně přirozené, jako když dýchají.

Během Konference se premiérově promítal i nový film The Living Matrix, který se zabývá fenoménem působení našeho vědomí na zdraví a léčení. K nejsilnějším scénám filmu patří vyprávění řecké matky, jejíž syn Demitrios až do svých 5 let nemohl chodit kvůli dětské obrně. 4 minuty Rekonektivního léčení z rukou dr. Erika Pearla jeho život zcela změnilo ... Film se zabývá význam placebo efektu, důvěry v lékaře, nutností spojit postupy špičkové klasické medicíny s přirozenými regeneračními schopnostmi organismu. Když je někdo nemocný, nezajímá ho, jak se jmenuje lék, který ho uzdraví, nebo jestli je to placebo. Zajímá ho nejlepší léčba.

Tak si říkám, že by bylo dobré uspořádat příští Mistrovskou konferenci v Praze. Co vy na to?

Jaroslav Strnad